

der jo allerede taget Hensyn i nærværende af min ærede Formand forelagte Lovudkast, idet han har udeladt de ved Universitetet ansatte Professorer; derimod gjælder Forslaget Lærerne ved Seminarierne, Lærerne ved de lærde Skoler samt nogle andre ved Universitetet ansatte Embedsmænd, og i det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, har jeg foreslaaet, at man skulde medtage de ved Døvstummeinstituttet ansatte Embedsmænd, idet de lønnes efter de samme Regler som de andre Embedsmænd, der ere omtalte i § 33, hvorfor jeg ikke skjønnede, at der var Anledning til at udelade dem. Forsaavidt den ærede Ordfører har bemærket, at det vilde være besynderligt, om man, naar man i 1858 havde fastsat en Sædberegning, nu, efter kun 2 Aars Forløb, vilde gjøre det om og fastsætte en anden, saa er det vistnok Noget, der tiltaler, men det forekommer mig, at den meget ærede Ordfører har overseet een Omstændighed, nemlig, at den Sædberegning, der er opstillet i Loven af 12te Januar 1858, allerede blev forladt den 30te December 1858, thi Bestemmelserne om Sædberegningen i Loven af 30te December 1858, om Udbetaling af Gager og Lønninger, kom til Anvendelse paa alle Embedsmænd, der ikke udtrykkelig vare undtagne, og ingen af dem, der vare undtagne, ere nævnte i § 33. Der vilde altsaa fremkomme et endnu besynderligere Resultat, dersom det af det ærede Udvalg stillede Forslag blev taget tilfølgelse, thi derefter vilde man, efterat først den i Loven af 12te Januar 1858 opstillede Sædberegning er bleven fulgt, og efterat man dernæst har fulgt en anden Sædberegning, den i Loven af 30te December 1858 opstillede, atter fra denne sidste springe tilbage til den i Loven af 12te Januar 1858 opstillede. At de Mænd, hvorom der her er Tale, ere indbefattede i Loven af 30te December 1858 og faae deres Gage udbetalt efter de der opstillede Regler, forekommer mig at maatte være en Grund, der maa have Betydning for Forsamlingen, et Motiv til at gaae ind paa denne vistnok ikke bethdelige Sum, som her forlanges. — Med Hensyn til Lærerne ved Døvstummeinstituttet kan jeg ikke antage Andet, end at det ved Lovens Udarbejdelse er forglemmt at medtage dem. Sagen er nemlig den, at man efter de Regler, der ere

fulgte i dette Thing, ikke pleier, naar man vedtager en Lov, hvorved man forbedrer Embedsmænds Gager, samtidigt dermed at give dem et Tillæg gjennem en Sædberegning det første Aar, naaget man dog ved de senere Lønningslove lader den i disse opstillede Sædberegning komme dem tilgode; man har meent, at saadanne Embedsmænd kunde undvære Tillæget gjennem Sædberegningen det første Aar, og det er Grunden til, at Lærerne ved Døvstummeinstituttet ere bleve udelukkede fra at faae deres Gager beregnede efter Loven af 30te December 1858. Jeg skjønner imidlertid ikke rettere, end at der er al Grund til at tage disse Embedsmænd med nu.

Der er endelig foreslaaet en ny Paragraph tilføjet, vedrørende de geistlige Embedsmænd, som jeg kommer til at høre mig lidt udførligere om. Jeg anseer det ikke for afgjort, at det, der saaledes er foreslaaet, virkelig skulde være en ønskelig Forandring; det stiller sig for mig, som om det har sin Betydning, at den geistlige Embedsmand umiddelbart af selve Menighedens Behoere oppehæver det, hvoraf han skal leve. Det forekommer mig, at dette mange Henseender indvirker gavnlig paa hans Forhold og paa hele hans Stilling; det forekommer mig, at det derved maa komme til at staae fast for ham og bringe ham den Tanke nær, at det er for dem, der underholde ham, for dem, der hde ham hele hans Lønning og bringe ham den, at han skal leve og virke; og at det paa ingen Maade er afgjort, at det vil indvirke gavnligt, at Præsten paa Amtstuen skal hæve sin Lønning, og at Iderne der skulle betale, hvad de have at betale. For mig staaer det, som om der med en saadan Forandring vil fremkomme et langt mere fremmed Forhold mellem Præst og Menighed end efter den nuværende Tilstand. Jeg har selv været i det Tilfælde at modtage min Lønning af Menigheden, og jeg kan sige, at den Tanke derved blev levende hos mig, at jeg skulde leve for dem, fra hvem jeg modtog Alt, hvad jeg skulde leve af. Paa den anden Side vil jeg paa ingen Maade nægte, at naar vi betragte Sagen blot med Hensyn til det reent kirkelige Standpunkt og betænke, at der ere Embeder, der ere rundelig